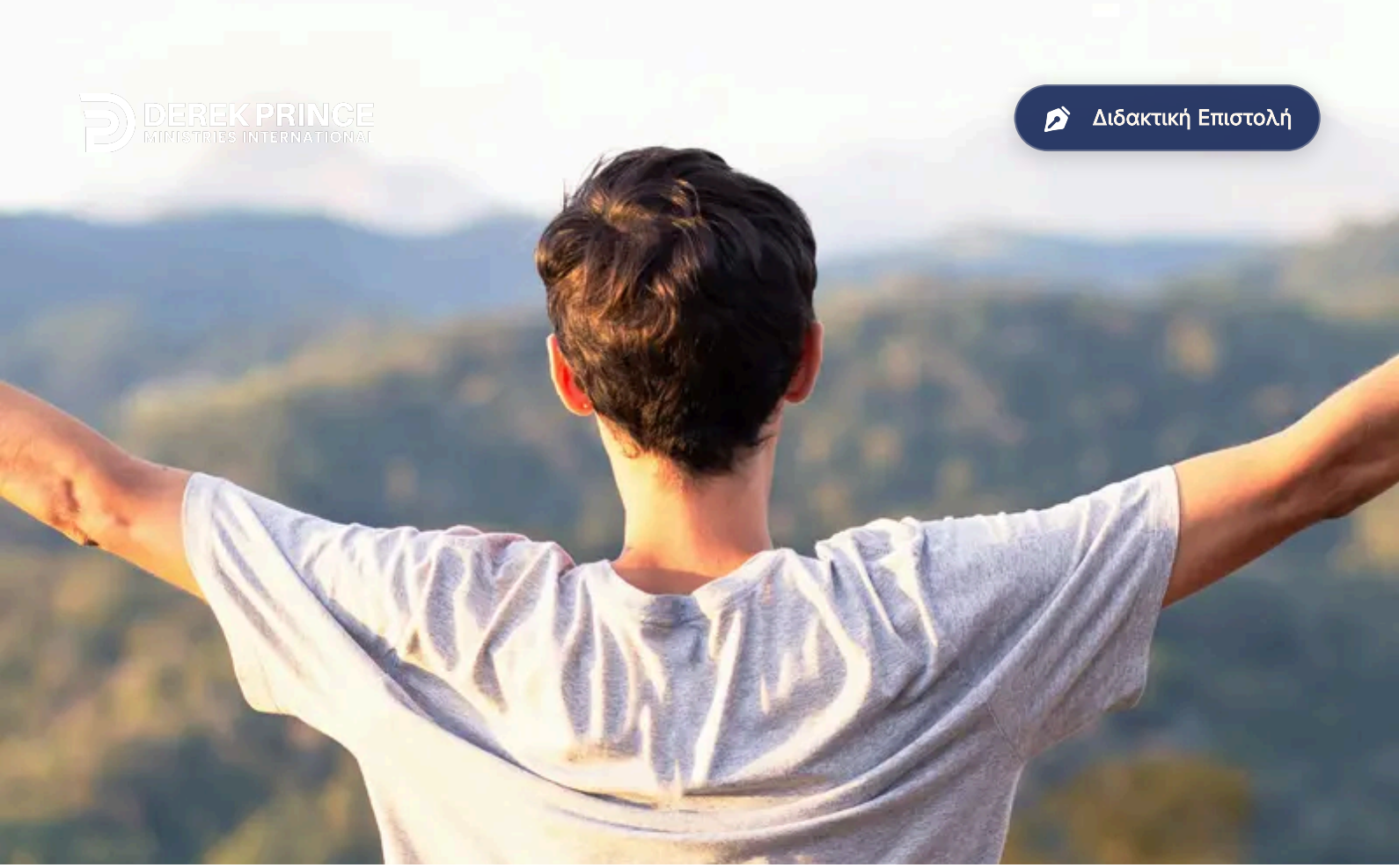

Μια καρδιά ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στον Θεό – Μέρος 1

Μέρος 1/2

Μια Καρδιά Τέλεια Προς τον Θεό

Από τον Derek Prince

> «Τα μάτια του Κυρίου περιτρέχουν όλη τη γη, για να δείξει την παντοδυναμία του σ' εκείνους που η καρδιά τους είναι ειλικρινής απέναντί του. » (Β' Χρονικών 16:9)

Το Πνεύμα του Κυρίου περιδιαβαίνει ολόκληρη τη γη αναζητώντας έναν συγκεκριμένο τύπο ανθρώπου: εκείνον του οποίου η καρδιά είναι ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στον Θεό. Όταν το Άγιο Πνεύμα βρίσκει έναν τέτοιο άνθρωπο, ο Θεός ευαρεστείται να φανερώνει τη δύναμή Του υπέρ αυτού, εκδηλώνοντας απτά τη δύναμη και την επιδοκιμασία Του στη ζωή και τη διακονία του. Ο Θεός περιμένει να ενεργήσει φανερά με δύναμη και ευλογία.

Μια καρδιά ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στον Θεό

Δύο πρόσωπα στην Αγία Γραφή για τα οποία αναφέρεται ότι είχαν μια τέτοια καρδιά είναι ο Άβραμ και ο Ιώβ. Στη Γένεση 17:5 διαβάζουμε ότι ο Θεός άλλαξε το όνομα του Άβραμ σε «Αβραάμ», λέγοντας: «...διότι σε έχω κάνει πατέρα πολλών εθνών». Το σχετικό περιστατικό καταγράφεται στη Γένεση 17:1, πριν από την αλλαγή του ονόματός του:

> «Όταν ο Άβραμ ήταν ενενήντα εννέα ετών, του φανερώθηκε ο Κύριος και του είπε: «Εγώ είμαι ο Ελ-Σαδδάι (Θεός παντοκράτορας). Να ζεις σύμφωνα με το θέλημά μου και να είσαι τέλειος.» Ο Αβραάμ είχε περπατήσει με τον Θεό για είκοσι τέσσερα χρόνια, - το κάλεσμα του Θεού ήρθε στον Αβραάμ όταν ήταν εβδομήντα πέντε ετών. Αλλά τώρα έφτανε στο αποκορύφωμα της πνευματικής του ανάπτυξης - σε εκείνο το μέρος όπου ο

> Θεός επρόκειτο να εκπληρώσει με ένδοξο και θαυμαστό τρόπο τις υποσχέσεις με τις οποίες είχε βγάλει τον Αβραάμ από την Ουρ των Χαλδαίων πριν πολλά χρόνια. Ο Αβραάμ βρέθηκε αντιμέτωπος με μια νέα πρόκληση από τον Θεό. Στην πραγματικότητα, ο Θεός έλεγε: «Από εδώ και πέρα τα μάτια Μου θα είναι στραμμένα πάνω σου με έναν πολύ ιδιαίτερο τρόπο. Θα παρακολουθώ κάθε σου κίνηση. Θα ακούω κάθε λέξη που λες. Και ζητώ ό,τι κάνεις να γίνεται με μια στάση τέλειας υπακοής, πίστης και δέσμευσης απέναντί Μου».

Ο Αβραάμ αποκαλείται επίσης πατέρας όλων εκείνων που πιστεύουν (βλ. Ρωμαίους 4:11–12). Με άλλα λόγια, η ζωή και η πίστη του αποτελούν πρότυπο για όλους τους πιστούς. Πιστεύω ότι η απαίτηση του Θεού από τον καθένα μας διατυπώνεται με αυτά τα λόγια που απηύθυνε στον Άβραμ: «Να ζεις σύμφωνα με το θέλημά μου και να είσαι τέλειος. Θα συνάψω μαζί σου διαθήκη, και θα σου δώσω πολλούς απογόνους».

Όλοι μας πλησιάζουμε στην ολοκλήρωση του αιώνιου σκοπού του Θεού. Και το μήνυμα του Θεού προς κάθε άνθρωπο που πρόκειται να λάβει τη θέση του σε αυτό που επιτελεί ο Θεός είναι το εξής: «Να ζεις σύμφωνα με το θέλημά μου και να είσαι τέλειος».

Στο βιβλίο του Ιώβ συναντάμε έναν ακόμη άνθρωπο του οποίου η καρδιά ήταν ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στον Θεό. Οι φίλοι του Ιώβ δεν είχαν και τόσο καλή γνώμη γι' αυτόν, αλλά εμένα με ενδιαφέρει περισσότερο τι είπε ο Κύριος στον Σατανά σχετικά με τον Ιώβ:

> «Πρόσεξες το δούλο μου, τον Ιώβ; Δεν υπάρχει άλλος σαν αυτόν πάνω στη γη· είναι άνθρωπος ακέραιος κι ευθύς· με σέβεται κι αποστρέφεται το κακό;» (Ιώβ 1:8).

Επομένως, μπορούμε να πούμε ότι η τελειότητα ενώπιον του Θεού συνίσταται σε *σωστή στάση απέναντι στον Θεό* και *σωστή στάση απέναντι στο κακό*. Δεν υπάρχει ουδετερότητα στην ολοκληρωτική αφοσίωση στον Θεό. Δεν συμβιβάζεστε με τίποτα που δεν Τον ευαρεστεί· είστε απόλυτα προσηλωμένοι στην υπακοή, όποιο κι αν είναι το τίμημα. Και να θυμάστε: η επιδοκιμασία του Θεού έχει κόστος!

Αν διαβάσουμε τα βιβλία των Βασιλέων και των Χρονικών, θα δούμε ότι οι βασιλιάδες αξιολογούνταν σε μεγάλο βαθμό με βάση το αν είχαν ή όχι καρδιά ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στον Θεό. Για τον Ασά, τον Ιωσαφάτ, τον Εζεκία και άλλους αναφέρεται ότι είχαν τέτοια καρδιά. Ωστόσο, το σπουδαιότερο παράδειγμα ανθρώπου με καρδιά ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στον Θεό ήταν ο Δαβίδ. Εκείνος αποτελούσε το μέτρο σύγκρισης για την αξιολόγηση των υπόλοιπων βασιλιάδων.

Να έχετε υπόψη ότι δεν μιλάμε για μια καρδιά που είναι τέλεια, αλλά για μια καρδιά *ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στον Θεό.* Ο Δαβίδ δεν ήταν πάντοτε ηθικά άμεμπτος. Όπως γνωρίζετε, διέπραξε μοιχεία. Παρόλο που η Αγία Γραφή δεν δικαιολογεί τη μοιχεία, εδώ δεν γίνεται λόγος για ηθική τελειότητα, αλλά για τη στάση της καρδιάς του Δαβίδ απέναντι στον Θεό.

Στην Έξοδο 20:1–3 βρίσκουμε την πρώτη προϋπόθεση για να έχει κανείς καρδιά ολοκληρωτικά αφοσιωμένη στον Θεό. «Ο Θεός μίλησε στο λαό και είπε αυτούς τους λόγους, «Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε έβγαλα από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας. Δεν θα υπάρχουν για σένα άλλοι θεοί εκτός από μένα». Το να είναι κανείς ολοκληρωτικά αφοσιωμένος στον Θεό σημαίνει να μην έχει άλλους θεούς εκτός από Εκείνον. Το πραγματικό ερώτημα για τον Δαβίδ, αλλά και για εμάς, είναι: «Ποιος είναι ο θεός σου;»

Το ίδιο θεμελιώδες ερώτημα, «Ποιος είναι ο θεός σου;», έθεσε ξανά ο Μωυσής ενώπιον του Ισραήλ στο Δευτερονόμιο, λίγο πριν από την είσοδό τους στη Γη της Επαγγελίας. Η απάντησή τους καθόριζε την πορεία της ζωής τους. Αργότερα, όταν το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε στον Ισραήλ κατά τη θυσία του Ηλία στο όρος Κάρμηλος, το μόνο που χρειάστηκε να πουν ήταν: «Ο Κύριος, Αυτός είναι ο Θεός» (Α΄ Βασιλέων 18:39). Όταν μπορείτε να πείτε κι εσείς το ίδιο, μπορεί να αντιμετωπίζετε προβλήματα, να κάνετε λάθη ή ακόμη και να αμαρτάνετε, αλλά τελικά θα βγαίνετε νικητές.

Αυτό μας οδηγεί στο σημείο της προσωπικής αξιολόγησης σε σχέση με αυτό το θεμελιώδες ερώτημα. Πρέπει να αναρωτηθούμε: «Πώς γνωρίζουμε ποιος είναι ο Θεός μας;» Στη Γένεση 31:41, ο Ιακώβ, μιλώντας στον Λάβαν, είπε: «άλλαξες δέκα φορές την αμοιβή μου». Όμως ο Θεός δεν του επέτρεψε να τον εκμεταλλευτεί. Ο Ιακώβ συνέχισε: «Αν ο Θεός του προπάτορά μου του Αβραάμ, ο Θεός που τον τρέμει ο Ισαάκ, δεν ήταν μαζί μου, ασφαλώς τώρα θα με ξαπόστελνες με χέρια αδειανά» (εδ. 42). Προσέξτε τη διατύπωση: «ο Θεός του Αβραάμ και ο Θεός που τον τρέμει ο Ισαάκ». Ο Ιακώβ χρησιμοποίησε την έκφραση «ο Θεός που τον τρέμει ο Ισαάκ» αναφερόμενος

στον Θεό του Ισαάκ. Με άλλα λόγια, *ό,τι φοβάστε είναι ο θεός σας!*

Μερικοί άνθρωποι κάνουν τον καρκίνο θεό τους. Φοβούνται τόσο πολύ τον καρκίνο, ώστε τον φοβούνται περισσότερο από τον Θεό. Παρομοίως, όσοι ασχολούνται με τη μαγεία, τη μαντεία και τη μαγγανεία υποδουλώνονται τόσο πολύ στον φόβο αυτών των σατανικών δυνάμεων, ώστε αυτές γίνονται ο θεός τους. Εγώ θέλω να μη φοβάμαι τίποτε άλλο παρά μόνο τον Θεό του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ! Όποιος πραγματικά φοβάται τον Θεό, δεν χρειάζεται να φοβάται τίποτε άλλο στη ζωή του.

Ορίζοντας τον Φόβο του Κυρίου

Για να ορίσω τον φόβο του Κυρίου, θέλω πρώτα να επισημάνω τέσσερα είδη φόβου που *δεν* αποτελούν τον φόβο του Κυρίου.

1. Ο Φυσικός φόβος

Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι φυσικό να αισθάνεται κανείς φόβο. Για παράδειγμα, κάποιος οδηγεί στον αυτοκινητόδρομο και ξαφνικά σκάει ένα λάστιχο. Το αυτοκίνητο εκτρέπεται από τον δρόμο και καταλήγει σε ένα χαντάκι. Σε μια τέτοια κατάσταση, είναι φυσικό να αντιδράσει κανείς με φόβο. Αυτός δεν είναι ο φόβος του Κυρίου, αλλά ούτε και κάτι κακό. Στην πραγματικότητα, αυτού του είδους ο φόβος λειτουργεί προστατευτικά. Ο φόβος και ο πόνος είναι δύο μηχανισμοί που ο Θεός έχει τοποθετήσει μέσα στον άνθρωπο για να τον προστατεύουν. Αν βάλετε το χέρι σας σε καυτό νερό, ο πόνος που θα νιώσετε θα σας κάνει να το τραβήξετε αμέσως. Αν δεν υπήρχε ο πόνος, το νερό θα σας έκαιγε το χέρι. Επομένως, υπάρχει ο φυσικός πόνος και ο φυσικός φόβος, που αποτελούν προστατευτικούς μηχανισμούς του Θεού.

2. Ο Δαιμονικός φόβος

Η Β' επιστολή προς Τιμόθεον 1:7 λέει, «ο Θεός δεν μας έδωσε πνεύμα δειλίας». Το σημάδι αυτού του πνεύματος αναφέρεται στο Α΄ Ιωάννην 4:18: «Ο φόβος σχετίζεται με την τιμωρία.» Ο δαίμονας του φόβου βασανίζει - ο φόβος του Κυρίου δεν βασανίζει.

3. Ο Θρησκευτικός φόβος

Αυτό το είδος φόβου είναι εκείνο που διδάσκεται από ανθρώπους. Στον Ησαΐα 29:13 διαβάζουμε: «Ο Κύριος λέει: Ο λαός αυτός με το στόμα του με πλησιάζει, και με τα χείλη του με τιμάει, ενώ η καρδιά του βρίσκεται μακριά από μένα· με σέβονται σύμφωνα με ανθρώπινες εντολές που έχουν μάθει». Για χρόνια είχα κι εγώ αυτό το είδος φόβου. Είναι ένας τύπος φόβου οικείος στους περισσότερους από εμάς που μεγαλώσαμε μέσα στην εκκλησία. Είναι ο φόβος μήπως κάνουμε κάτι που θεωρείται θρησκευτικά ανάρμοστο. Μας έχουν μάθει να πιστεύουμε ότι ορισμένες συμπεριφορές αρμόζουν στην εκκλησία, ενώ άλλες όχι. Για παράδειγμα, για χρόνια πίστευα ότι ήταν αμαρτία να βήξει κανείς, να μιλήσει δυνατά ή να εκδηλώσει οποιονδήποτε ενθουσιασμό μέσα στην εκκλησία!

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό του θρησκευτικού φόβου είναι ότι επιδιώκει να διατηρεί τα πράγματα ως έχουν. Ο Ιησούς επέπληξε τους θρησκευτικούς ηγέτες της εποχής Του, επειδή αρνούνταν να αναγνωρίσουν αυτό που έκανε ο Θεός ανάμεσά τους. Φοβούνταν τις αλλαγές στη συμπεριφορά τους που θα επέφερε αυτό.

4. Ο Φόβος του ανθρώπου

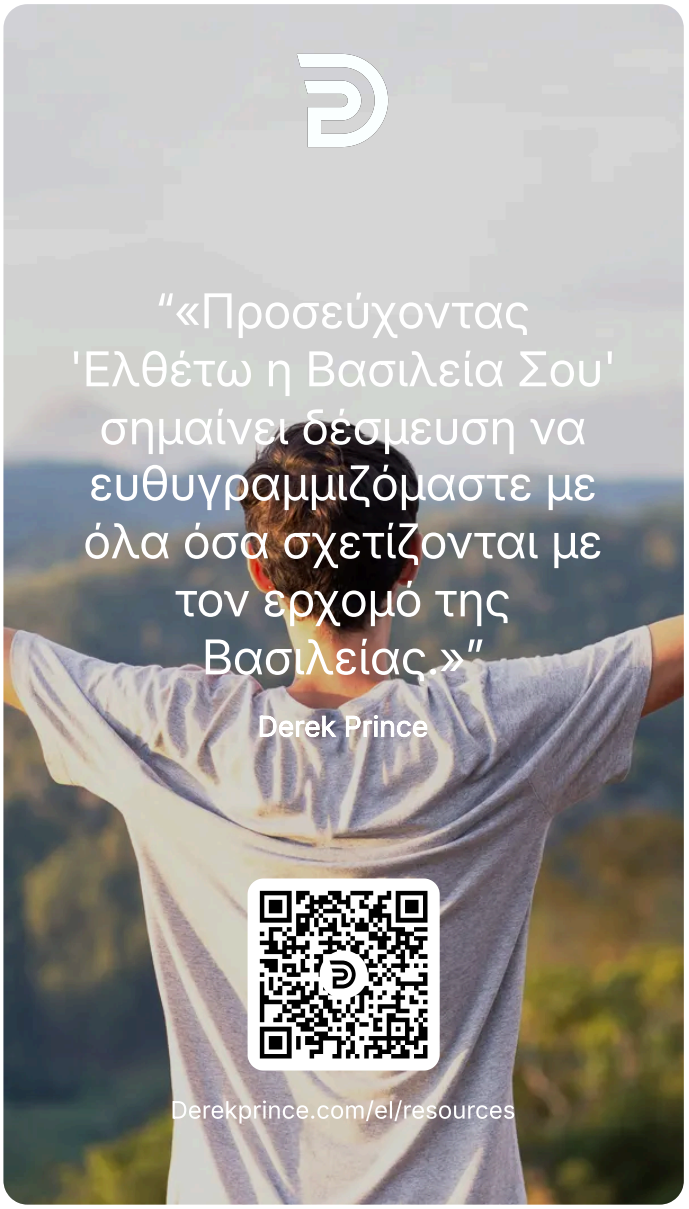
Αυτό το είδος φόβου βρίσκεται στις Παροιμίες 29:25. «Ο φόβος τού ανθρώπου στήνει παγίδα· ενώ, αυτός που εμπιστεύεται στον Κύριο, θα είναι σε ασφάλεια». Προσέξτε την αντίθεση: Αν φοβάστε τον άνθρωπο, δεν εμπιστεύεστε στον Κύριο. αν εμπιστεύεσαι στον Κύριο, δεν χρειάζεται να φοβάσαι τον άνθρωπο. «Ο φόβος του ανθρώπου στήνει παγίδα».

Συχνά, έρχονται σε μένα ποιμένες και μου λένε: «Αδελφέ Prince, έχω βαπτιστεί με το Άγιο Πνεύμα. Έχω μάλιστα και τα χαρίσματα του Πνεύματος, αλλά, για κάποιον λόγο, παραμένω δέσμιος». Και εγώ απαντώ: «Ίσως να είναι ο φόβος των ανθρώπων! Φοβάστε τι θα πει το διοικητικό συμβούλιό σας, τι θα σκεφτεί η σύνοδός σας, πώς θα αντιδράσει το πρεσβυτέριό σας, τι θα πουν τα μέλη της εκκλησίας σας». Ο Πέτρος είπε, «Πιο πολύ πρέπει να υπακούμε στο Θεό παρά στους ανθρώπους». (Πράξεις Αποστόλων 5:29). Όταν υπάρχει σαφής επιλογή ανάμεσα στην υπακοή στον Θεό και στην υπακοή στους ανθρώπους, ο Λόγος του Θεού έχει ήδη αποφασίσει για εμάς. Δεν υπάρχει κανένα δίλημμα. Κατά τη γνώμη μου, τουλάχιστον το πενήντα τοις εκατό του λαού του Θεού σήμερα δεν είναι πραγματικά ελεύθερο, επειδή εξακολουθεί να είναι δέσμιο του φόβου των ανθρώπων.

Είδαμε ότι ο φυσικός φόβος, ο δαιμονικός φόβος, ο θρησκευτικός φόβος και ο φόβος των ανθρώπων είναι τέσσερα είδη φόβου που δεν αποτελούν τον φόβο του Κυρίου. Στην επόμενη επιστολή μου, θα εξετάσουμε τι είναι ο φόβος του Κυρίου.

Διδακτική Επιστολή

Κείμενο Κηρύγματος: TL-L030-100-GRE
Τελευταία Ενημέρωση: 25 Nov 2026
Ιστοσελίδα: Derekprince.com/el/resources

© 2001 - Διακονίες του Derek Prince